

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 4. Quòd voti auctor frustra laboret in quæstionibus generalibus, cùm habeatur casus specialis decisis, quodque eius exempla contra ipsum militent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Dominus, sed Dominus mediatus, seu Dominus Domini sui, ut inquit Text. in cap. vnic. de allod. ad fin. ibi. Aut sub Rege Dominium suum. *Carolus Molinæus de feud. §. 1. gloss. 6. n. 2. And. Aluat. in l. Modestinus ff. de verbor. signif. Henricus à Rosen. thaal cap. 9. membro 1. concl. 47. & cap. 8. quest. 10. & 11. cum plurimis DD. ab eo citatis.*

Sed ista parum ad nostrum propositum, & demus votatori, ut illa habeat, prout volet.

Addamus & præterea, Quod Rex in suo Regno, ac quilibet supremus Princeps in sua ditione, particulari prærogatiua, vniuersalis est Dominus, quodque non solum sui Vasalli immediati, sed & subvasalli omnes, & eorum Domini sunt Clientes & subditi sui; Imò, quod in fidelitate & Sacramento, semper nominatim excipiat, vel excipi intelligatur fidelitas supremo Principi debita ob subiectionem illam, quæ ab omnibus, siue Vasallis, siue alijs quibuscunque subditis supremo Principi debetur, nobis hîc sufficit quod inuestitio ab immediato Domino proficiscitur ac præstat.

Quod quidem ita esse constat non solum ex constitutionibus, iureque feudali, sed & ex ipsa omnium Regnorum, ditionum ac populorum & præcipuè in Imperio usu & obseruantia.

Videmus enim omnes Imperij Principes, qui Status suos ab Imperio immediatè recognoscunt, illos feudatarijs suis, vasallisque, qui ab iisdem Principibus in ditionibus suis, feuda immediatè subfeudorum iure tenent, infeudationes, inuestituræ sue conferre siue renouare pro se, suoque nomine, propriaque auctoritate, cauebuntque, ne Imperatoris nomine infeudent, multò magis, ne, ut illud facere possint, postulent; exempla lustres Regis Bohemiæ, Ducis Saxonix, Comitis Palatini, aliorumque Principum Electorum, ac quorumcunque aliorum Imperij Principum vel statuum; ac si possis, vel vnicum ex eorum Vasallis nomines suis ditionibus, Iurisdictionibus, Principatibusue subditum, quem iisdem Principes ob idem feudum à seipsis mouens ac tentum, Imperatoris nomine infeudent, non autem suo.

Ipsè Archiepiscopus in suo, ac sub suo Archiepiscopatu plures habet suos Vasallos, Archiepiscopum immediatè pro feudali Domino recognoscentes, vel vnum ex illis nominet, quem Imperatoris nomine infeudet, quorum fidelitates recipiat, Imperatoris nomine, non suo, quos ut infeudare posset opus haberit illi concedi, ut id Imperatoris nomine facere liceret.

Ac sanè etiam semotis omnibus ratiocinationibus ex ipso simplici naturali iudicio, si Archiepiscopus Dominus fuisset, quid opus erat eum postulare impetrareque, ut inuestituræ conferret pro Imperatore siue Imperatoris nomine? Fingat hic nobis vel votator, vel scriptor, vel alius quicumque ex Archiepiscopistis vllum causæ, vel colorem, vel umbram.

Art. 4. Quòd voti auctor frustra labore in questionibus generalibus, cum habeatur casus specialis decisus, quodque eius exempla contra ipsum militent.

Potest, inquit, suo nomine quis aliquid habere in re, immo ipsum Dominium, & tamen etiam alieno nomine in eadem re aliquid facere; exemplum ponit in procuratore in rem suam, in usufruario. Quis enunciationem istam, ut ita generalis est, negat? Et illi non solum subscribimus genera-

tim, sed si cupit, etiam auxilia præstamus, & addimus; Potest Hypothecarius creditor, qui Hypothecæ ius in re habet, rem, Domini nomine locare, arare, colere, eandem rem Domini nomine possidet, etsi ius illud suum hypothecæ sibi ac pro se habeat. Potest propriarius fructus colligere usufructuarij nomine, & vicissim usufructuarius, Domini nomine proprietatem conseruare, detinere. Hoc non est, quod opus est, vt prober, sed istud: Archiepiscopus non infeudat, sed Imperator infeudat, siue Archiepiscopus non infeudat suo sed Imperatoris nomine, & tamen Archiepiscopus est immediatus feudalis Dominus, hic labor erit, quem frustra suscipiet.

In thesi illa generali, potest quidem quis Ius aliquod in re habere, & tamen aliquid etiam alieno nomine præstare, sed id diuerso respectu, ita vt in eo, quod alieno nomine facit, nihil habeat, & alienum nomen, suum proprium excludat, qua de re est textus apertus in *d. l. quod meo. ff. de acquir. vel amit. poss.* his verbis, *Quod meo nomine possideo possum alieno nomine possidere* (id est constituere. Gothef. ad d. l.) *nec enim muto mihi causam possessionis, sed desino possidere, & alium possessorem ministerio meo facio, nec idem est possidere & alio nomine possidere, nam possidet cuius nomine possidetur, Procurator alienæ possessioni præstat ministerium.* DD. passim ad d. l. cum similib.

Ac, vt in exemplis in voto allatis consistamus, Procurator in rem suam, siue qui cessam aut emptam habet actionem, in actione directa, quam Domini nomine instituit nihil habet, sed manet illa Domini propriari eiusdem offibus inseparabiliter infixæ.

Actionem vtilem habet Procurator in rem suam, sed illam non Domini, sed suo nomine intentat, adeo, vt si eandem Domini nomine intentaret, ab illa eadem eo ipso se abdicare censeretur.

Sic & usufructuarius proprietatem Domini nomine possidet, atque adeo non ipse, sed Dominus possidet, in eaque nihil habet, sed ius usufructus suo nomine tenet, fructus colligit suo itidem nomine, proprii usufructus iure, non autem Domini iure aut nomine, adeo vt si Domini nomine fructus se colligere constitueret, eo ipso eisdem Domino acquireret, & ab illis sese excluderet. *l. Pomponius 29. ff. quib. mod. usus. vel us. amit. d. l. quod meo, l. qui bona fide. ff. de acquir. vel amit. poss.*

Itaque ex ipsa ratione similitudinis ab iisdem exemplis deductæ concludenter sic inferitur, inuestituram Imperatoris nomine tradit Archiepiscopus, ergo feudale Dominium immediatum non habet, si Dominium immediatum haberet, inuestituram traderet suo nomine, hoc non facit, ergo nec illud habet, vt de Abdicatione taceam.

Art. V. Ex diuersis alijs in voto assertionibus probatur Abbatie Dominium ad Archiepiscopos non pertinere.

QUOD Dominium (inquit votum) & proprietatem, verum est Imperij esse Monasterium cum Regalibus, iuribus, item esse omnia temporalia Imperij feuda: Splendida est confessio, quam ipsa rei euidencia expressit: vide congruam ex illa illationem, & sic (addit) *directo Dominio ad Imperium pertinere, vtili verò ad Archiepiscopum Treuirensis.*

Quemadmodum (subuertit) omnes Ducatus, Comitatus & membra alia Imperij sunt Imperatoris, cum Regibus, iuribus, feudis, quæ tamen quoad vtile Dominium